

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xxi. post Trinitatis. Text[us] eua[n]ge. Joa[n]. c. iiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Domica. XXI. post Trinitatis

top h̄ n̄ alia actio. Usq; p̄ iudiciū si esset strida: et stridor ex tra et impatia. Et ibi speculū i aere oppositū terre: adhuc in erit et fluctus ratione caloris: et stridor eo tra videref. Si aut sit alijs motus rōne frigor. Trāsibut ei ab ajs niuitā inferior corpore: q̄ habeat cām q̄ a celo ad calorem nīmitū. Job xxliij. Et itellige nō depēdeat talis motus stante celo pote q̄ ibi erit stridor quo ad motū locale dē rit eē si talis forma in suo corpe inueniat riuum: nō aut q̄ ad sonum quia sonus i n̄. Cū ḡ rōnalis anima a celo nō depēdeat: sit p̄ aeris fractionē causatus: nō est su sed sit imediate a deo: vt ēt vult phs in ne alteratione. Poterit tamē ibi ee mis illi de animalib; vbi dī q̄ sol⁹ intellect⁹. I. raculose (Mūlti aut sūt vocati) ad nūg anima intellectiva est ab extriseco. i. non prias p̄ntes in via(pauci p̄ electi) ad eductis de potētia materie ab agēte na⁹ futuras i p̄sia. q̄ mūlti vocati nōveniūt rurali: sc̄q̄ q̄ mot⁹ causari ab illa p̄ re⁹ et eoz qui ventunt aliqui inueniunt in surreccōez esse poterūt. Ideo erit mot⁹ morte sine veste nuptiali. Utrum autē cordis: et mot⁹ localis mēbroz. Hec oia eoz qui vocant et ventunt multi eligan sunt sc̄i L̄ home. Finaliter de pot. q. v. tur ad glām vel pauci: vide dñica i Se Cū p̄ ipemēt velit q̄ stante motu celi p̄tuageima.

cessabit ois corruptio: vt p̄z. liij. 2 gen̄ tiles. c. vlf. et in mīl; alīs locis: opter h̄z el⁹ mēte dicere q̄ fluctus erit qđ possibi lis in dānatis qntū ad motū locale: p̄ta p̄turbationē cerebri et p̄tractionē v̄l̄ cō turbationē faciet: nō aut qntū ad refōlutionē lachrymar: quia illa nō est sine corruptio. Et sic ipē exp̄sse tenet. iiij. dī st̄n. l. 2. liij. p̄tra ḡtiles. c. lxix. et qd̄l. viij. Est aut ad evitētā p̄dictor̄ scien dū q̄ anima canſar motū cordis in mēte sed motū corruptionis p̄p̄j corporis pue niētem ab intriseco canſar per q̄litas cōtrarias elemētōp: que ipam animaz consequūt et corporis simūl. Ideo stante motu celi erit motus cordis possibilis: nō aut ille altius quia anima sine celo agē re p̄rest agere: cum nō sit a celo: nō aut tales qualitates: quia alī modo depēdent a celo: sicut et corpus nostrū. Yet p̄rest melius vici q̄ in talis statu corp⁹ erit totality animi subiectum: tō nō p̄re rit suicidē aliquā formā realē et absolu tā cōtrariā dispositiōib; corporis ad sub̄ esse anime. Poterit aut suscipe intentiōnale. vt sentiēdo. et relatiua: vt in me tu locali: in q̄ neḡ p̄dī neḡ adq̄ris alīq̄ absoluta forma et firma. qd̄ dico: quia mouēs localiter simp̄mēt mobilis ip̄t imp̄ petum in motu saltē violento: q̄ impe tus nō est forma relatiua: s̄ tamē ē q̄s intentionalis et instabilis. Sed q̄r in damnatis erūt ista duo: s̄ler⁹ et stridor. Rūder sc̄i L̄ho. q̄ ibi erit fier⁹ ex tri torta.

Domica. xxi. post Trinitatis.

Text⁹ euāge. Joā. c. liij.

Et rat q̄daꝝ regulus cui⁹ filius infirmabatur ca pharnasi. Hic cuꝝ audis set quia Jesus aduent⁹ ret a iudea i galilea: abyit adū et rogabat eum. vt descendēt et lanaret filiū eius. Incipit ebāt emmōri. Dicit ergo Jesus ad eū: Hisi signa et prodigia vis deritis nō creditis. Dicit ad eū regulus. Domine descēde pri⁹ q̄ moriatur filius meus. Dicit ei Jesus. Vade filius tuus vi uit. Et credidit hō sermoni quem dicit ei Jesus et ibat. Jam autē eo descendente servi occurserūt ei et nunclauerūt dicentes: quia filius eius viueret. Interrogavat ergo horam ab eis in q̄ mēlins habuerat. Et dixerunt ei: Quia heri hora septima reliq̄ eum febris. Cognovit ergo pa ter quia illa hora erat in qua di git illi Jesus. Filius tuus viuit Et credidit ipse et domus eius.

Tractatus

II

Erat quidam regul^o et. ^{Yo. liij.} In pñti euâge. tñgū tur tria pñcta: q̄ s̄t: Decatō Incepatio: et Lñuerlio Quatuor ad pñmū tñgū litteralis dep̄tatio quā dño regul^o fecit. Ad cul^o iel lectū opt̄ p̄cōgscere q̄ saluatoris nr̄ dñp̄ mo p̄dilecarz in nazareth citate sua cōpa/ triote et^o intide zelo et̄ tra p̄citat̄ h̄ eum voluerūt eum p̄cipitare: vt h̄i Luc. liij. Qui ascēdit iudeā: et̄ ibi sp̄e h̄dicabat: discipuli v̄o ei^o baptizabat: et̄ p̄les disci/ plos faciebat q̄ Joānes. Qđ audieres phartsej ex iudia eū p̄fec̄ ceperit: sic et̄ fz Iste fz Theo. fuit p̄ns qñ ch̄s aquam alijs Joāne. Nā sp̄i p̄curauēt ut dicūt Joānis carcere ex iudia: vt p̄tz: q̄ dñ Mat. xvij. de loāne: helias iā venit. et̄ fe cest i eu q̄nq̄s voluerē. Ihs ch̄ius recēdēs a iuda venit i galileā: dās locū iul/ die iudaice. Dic̄t ḡ. Erat qđā regul^o) Nā erat iste qđā p̄u rex vi nomē ionai q̄ sic ex chronicis p̄ romanis volētes ifri gere sup̄biā iudeoz: p̄uaueſt eos noie et dignitate regia: diuiso regno in q̄rtuoz tñrarchias. Scōm alijs ḡ et̄ Chry. re cītrat/fuit officialis iparorū/h̄ns aliqua dignitatē: q̄ sic dicebat. Et vt dicunt fuit idē qđ cētūo: de q̄ dñ Mat. Sed. vt idē dñ fuit ille. Prio q̄ ille ielsū vo lēte et̄ domū igredi p̄buit. Iste at̄ ro/ gat vt ad domū suā descedat. Scōdō q̄ ille obutauit ch̄io descedēti de mōre in capbarauū: iste v̄o i chana galilee. Ter tio q̄ illi^o fu^o/ et̄ hul^o filius i firmabat. Addit̄at s. Tho. q̄rtū. q̄ fu^o cētūo is erat paralytic^o. fili^o autē reguli feb̄ic tabat: q̄ dñ infra. Heri hora septimā reliquit ei febris. Iste tñ rōnes possūt sol ui dicēdo: q̄ fuit ille dñc^o cētūo acēte uario militū q̄s s̄b se hēbat: et̄ dñc^o regu l^o. i. p̄u rex a regedo citatē capharnaū. q̄ alia vice p̄ seruo: alia p̄ filio rogauit. Quis ḡ iste fuerit: certū non est. sed tñ certū est q̄ rex nō fuit. h̄m Chry. aut̄ fu^o berode. vel habebat aliquę pñcipatū: si ue cētūo siue altus fuerit: et̄ tñc^o cere possum^o: q̄ fuit vere rex eo mō q̄ antiq̄ sacra scriptura loq̄bat. Reges ei videt oppellati fuisse oī oī dñl habentes aliquid.

homaglū: et̄ tal forte fuit iste: vt potest el romanis aliquā ciuitatē tradidissent. Sc̄rus Tho. at̄ dñ q̄ tr̄ibū mōis sumit regul^o. Prio p̄ eo q̄ p̄est quo regno. Et sedo alijs de stirpe regia. Et tñc^o alijs officialis regis. Et p̄mo mō n̄ sumit h̄m illi^o Yo. xix. Nā habem^o regē nisi cesarē nec scōdō i tertio. Fuit liḡ qđā de familiā herodis retrarche. siue officialis siue nūcl^o ipatoris. Hec ille. Utz at̄ gētis fu erit v̄l inde cū sint varie siue/nlta ē cer t̄g(cul^o fill^o iſfirmabat capharnaū). i. In citate q̄ erat metropolī. p̄uincta gallilee mutauit i vinū: iō p̄cepit fidē de eo q̄ si assūf̄t̄ potuisset suū filiū libare: iō seq̄uit. Hic cū audis̄t̄ q̄ t̄esus adueniō ret a iudea i galileā fugiens phariseos stimulos(abiit ad eū: et̄ rogabat vt de scēderet a chana i capharnaū) et̄ sanar̄ filiū et̄) q̄. s. fz Aug. nō credebat q̄ ab sens chis posset p̄ferre sanitatē.

Allegorice fz Orige. iste duplex aduēt̄ dñl i galileā: vñ ad letificadū p̄u uas ex vīni suavitate: alijs ad sanadū regli filiū pene mortuū: fecit p̄mū adueniū ch̄i i mōz ad redimēdū: et̄ scōm i filiū ne mō ad querēdū filiū regli. i. p̄p̄lm iudacū. filiū abraā q̄ p̄tinue orat vt sa net p̄p̄ls ille. Sic et̄ de hieremis legit. q̄ Dacha. xl. q̄ orabat p̄ p̄lo dei.

Anagogice at̄ fz eundē p̄nt̄ figurari duo aduēt̄ p̄b̄i ch̄i i aiaz. Prim^o qđes ex facto p̄b̄es qie gaudiū sp̄uāl cōuiūj. Scōdō v̄o bois laguoris ac morti reliquias amputās. Hec ille. Et intēdit q̄ ad aīom ch̄is aduenit p̄ gram p̄solāt̄ do: et̄ p̄ glā br̄ificādō.

Doralit̄ fecit q̄ dñ Theo. Regul^o in q̄t̄ est oī h̄. nō solū q̄ regi vñiuersorū p̄p̄iniqu^o existit fz aiām: fz q̄ r̄ sp̄er oia pñcipatū sup̄sist: cul^o fili^o. i. mēs feb̄icat volupratib^o p̄sūt̄ v̄ desiderijs. Accedit at̄ ad ielsū et̄ depeca/ v̄ descedat i. vt cū descedū mīc v̄tāt̄ et̄ parcat pecū caratis p̄. q̄ a volupratū i firmestate moriū tñficit. Sz dñs dñxit vade. i. p̄fectū p̄t̄ v̄t̄. si at̄ abular̄ cessauer̄ mortificabitib^o tibi itellect̄ circa bōi opatōez. Hec ille

Dñica. xxi. post Trinitatis

卷之三

Tractatus

II

Moralis qlibet hō ē regul^o: qr suoy ch̄st: sed tñ fluctuabat i ayo (Iā āt eo de actuū ē dñs, sed iste cui^o fili^o infirmabat scēdente) qr capharnaū ē ciuitas i valle capharnaū. i. In agro pinguedis et plo^o sita (serui occurrerūt ei) In hāt q̄ fios latōis villa: tūc illi q̄ languer̄ anio ppter habuit: et dignitas declarat: s̄z Orig. corporeas cōmoditates et solationes. (Et nūctauert ei dicētes: qr fili^o ei^o viu Isti q̄a vellēt nō eēvitā pter istā sic etiā ueret) ad solādū eū: et ne ptingit cum credūt: aut dubitat: vel saltē nō firmis suslue defatigare magm̄. i. ch̄z. In credūt: et dicūt q̄ si viderēt signa et mis̄ rogabat ḡ hoīa ab eis i q̄ meli^o habuer̄ racta crederent. S̄z erat maḡ stulecia rat) Ex q̄ s̄z Chry. p̄t̄ q̄ nō plene crede illi^o. qr miracla ch̄st erant rōnabilis ei bat: qr volebat scire an h̄ pcepto ch̄st patēria cū ab hoīo narrarent. sic etiā alia cārtigiss. (Et dixerūt: qr heri hoīi se isti: qr ap̄lo^o miracula adhuc rōna/ ra sepius reliquā eū febris) statim et pfecte bllis nob̄ patēt. Eisdem ei mōz ab ido (Lognouit ḡ p̄t̄ q̄ illa hora erat in qua latrīa ad deū quersū credēdo altra et ip̄e ch̄s dixit ei Filius tu^o vñuit: et credidit rādo ardua. Aut ḡ ista quersio ē p̄ mis̄ ip̄e et dom^o ei^o tota) Beda. Un̄ dat icel racta facta aut sine miracul. Si p̄mū: ligi et in fide gradus eē: sic i alijs p̄vnt ḡ fuer̄ ista miracula. si sedz: ḡ ip̄a quersū bus q̄bi ē intiū: incremētu arct pfectio nō fuit maxim miraculū: cū hoīes idio Hui^o ḡ fides intiū habuit cū fili^o salutē sine miracul quererit mōz. Et si di^o tē p̄pet̄: incremētu cū credidit sermonis cas q̄ isto mō ēt poss̄ mahumetista q̄s dñi: deinde pfectiōne obtinuit nuncias q̄ arguere. dico q̄ n̄ ē vez. Nā de sancto tibi suis. Hec ille.

Tho. p̄mo p̄ca. vi. vbi pdicēt̄ argumē Moralit̄ sūt reguli sūt act̄ hoīs q̄ tū fac̄ inspech̄ ap̄lo^o miraculū: n̄i armo ad p̄tem sensitiū: q̄ subdunt rōnis im rū: n̄i voluptrati. pmissiōe: cū p̄p̄e vñre p̄t̄ perio. Hi annūciat fillū. i. anim reguli culo int̄ psecutor̄ tyrānidē tñnuera tur vñtere q̄n occurrit dño suo. i. rōni p̄ deō ba et doctissimop̄ hoīim ad ch̄stianā fī. bllā subsectione. Moralit̄ ēt ista febris dē quoniam. In q̄ pdicant̄ excedēta rō q̄ laborat fili^o regli. i. anim^o hoīs ē p̄cm nē: cohibet̄ voluptates: et mōs p̄t̄ do mortale: qđ agitat hoīes p̄ variationē eccl. Dahumet āt via p̄ria ad quersio^o de calore mūndane cupiditatis ad frig^o nē sue gētis incessit. Promisit ei volu^o timor d̄ aduerstratib. Sūt āt mltē ei^o p̄tates et pmissis instituēs p̄cepta p̄for^o sp̄es. Pria ē febris q̄tidiana: et fecit gūmia: voluptati habenas relaxavit: et n̄i le p̄tem qđ q̄t̄dile tñseq̄. Vel signifcat h̄l docuit n̄i qđ facilis q̄libet capiat: p̄t̄a vñsalia. Scda est ephimer a dicta imo fabulosa mlt̄a doctrie sue iseruit s̄t ab ephimerō p̄fse: q̄ eadē die nascitur et gna n̄i adhibuit n̄i q̄ ēt possūt ec miltū moris: et fecit subitū ire motū q̄ ante sol latronū ye: dicēs se missū i p̄ture armō occasum finiri debet. Tertia est errati rū: et q̄ oīs alta fid̄i. p̄barō ē inants. Sa ca q̄ nō accedit cert̄ horis: et fecit iuidiā p̄teres hoīi p̄nlio a p̄ncipio ei credidit: sed q̄ cū q̄s laudat accedit: cū vitupar̄ rece hoīes yl p̄t̄ bestie rōnales colētes ere dīt. et q̄t̄ies vel qñcūq̄ renouant lauda mū q̄bi alios in suā fidē coegit. Sacrā tñt̄ies renouant accessiōes. Quarta est scepturā toracula dñia suis legēda p̄phi tñt̄iana: quā partūn̄ q̄ post duas pñie buit̄: ne falsit̄ auctor d̄phēdere. Hec p̄tes. i. p̄tritionē et p̄fessionē n̄i volūt teria etiā. i. satisfactionē explore. Quīta ē p̄t̄ hui^o reguli ab ip̄fecta fide ad p̄fectā: cū cito occidit. Ista fecit auariciā. Auar^o d̄ (Credidit hoīi smōi q̄ē dixit ei Jel^o) em nocte et die peccat: marie vñtarus Lredit̄ in q̄ pl̄ q̄ p̄us. vt ex dīc̄ pa et videt̄ petor̄ Iuda q̄vendidit ch̄m. qr̄ter. Credidit ei ablēt̄ sanari. s̄z tñ s̄z ip̄e vñdit̄ ch̄z et oīs sc̄tōs: eōp̄ festa i vñ Chry. n̄i credidit itegre neḡ sane: vt pa r̄is computādo. Auarus etiā nec delit̄ reb̄it. Et ibar̄ lec̄ ex p̄cepta spe in sebo nec dormit̄ nec audet̄ māducār̄. S̄p̄ca

Domica. XXII. post Trini.

est q̄r̄tana: et significat supbia: q̄ q̄tuor species habz. Septima est ethica q̄ est radicata in membris. Esta est mortal' oī no: et significat oīlū: qd̄ est cū tristitia qdā de alieno bono. Prover. xvii. Spiritus tristis exiccat ossa.

tus dominus eius tradidit eū tortorib: qdusq; redderet vnt uersus debitū. Sic et pater meus celestis faciet vobis si nō re misericordis vnuſq; fratri suo d cordibyrls.

Domica. xxii. post Trinitate.
Text⁹ euāgel. Mat. ca. xvij.

Simile est regnū celorū boi regi q̄ voluit rōnē ponere sponere cum seruis suis. Et cū cepisset rōnē posse oblat⁹ est ei vn⁹ qui debet debat decēmilia talenta. Cū autē nō haberet vnde redderet: ius sit eū domin⁹ venūdari et uxore eius et filios et omnia que habebat: et redi. Procidens autē seruus ille rogabat eū dices. Patientia habe in me: et omnia redam tibi. Misericordia autē domini nus serui illius: dimisit eum: et debitū dimisit ei. Egressus autem seruus ille: inuenit vnu de cōseruis suis qui debebat ei cērum denarios. Et tenens suffocabat eum dices: Redde quod debes. Et procedens conseruus eis rogarbat eum dicens: Patientiam habe in me: et omnia redam tibi. Ille autē noluit: sed abiit et misit cum in carcere donec redderet debitum. Vide res autē conserui eius que fiebant. contrastati sunt valde. Et venerunt et narrauerunt domino suo omnia que facta fuerat. Tū vocavit illum domin⁹ suis: et ait illi. Herue nequā omne debitum dimisi tibi: quoniam rogaisti me. Nonne ergo oportuit et remiseri conserui tui: sicut ego tui misertus sum. Et irasq; cū ea q̄ creauit regis et gubernat (q̄ vo

Simile est regnū celorum boi regi q̄ voluit rōnē ponere (cū suis suis) Matt. xvij. In p̄fī euāgelio tāgunk tria p̄cta: que sunt Misericordia: Malitia et Fastigatio. Quantū ad p̄mū l̄raliter tāgk mīseratio magna dñi aduersus debitoī seruum: q̄ inducas petebat et relaxationē integrā obtiuit. Est autē aduertēdū q̄ dñs horat⁹ fuerat discipulos suos ut sibi inuitē offensas remitterent: vt eoz oīōnes eēnt exaudibiles: dices (Si duo ex vob⁹ p̄senterint). i. idē sencerint: p̄ vnanī mitatē et cordiā: sup terrā de oī re quā cūg; petierit: flet ill⁹ a p̄ie meo. Tūc autē dñs Pet⁹ q̄sluit dī. Dñe q̄ties peccabit in me frat̄ me⁹ et dimittat ei: vsc⁹ se p̄ties. Et r̄ndit dñs. Nō dico tibi vsc⁹ septies: s̄ vsc⁹ septuagiessepties. i. totiens q̄ties peccabit: fm̄ seruos: q̄r̄ ponit ibi numer⁹ definiat⁹ p̄ indefinitato. Ilī tā duo numeri: s̄ septuagies et septies dupl̄ p̄sungunt. Uno mō p̄ aggregatio: vt vult Augus. i. lxxvij. vīcīb. Alio mō p̄ multiplicationē: vt vult Hieron. multipli. cādo. s̄. vnu aduersitū p̄ alīd. i. q̄drigenit⁹: et nō agita vīcīb: seu toties ī dic q̄ties vix posset peccare. S̄ ne dñs videreb⁹ aliquid que nob̄ iniurissē ī tāfres q̄nti remissio fm̄ Lib. adiecit pabōlā ī q̄ cōgap patētis dī ad hūanā. Ilī adiecit fm̄ Hiero. vt iuxta p̄uerulē syroꝝ maxie palestinoꝝ loqns facilē memorie cōmedaret qd̄ dixerat. Dī g (Sile ē regnū celorū). i. stat⁹ ecclie mīlitārū: seu chīlanitarū: q̄ntū ad eū q̄ ī ea regnat (boi regi) b̄z Remi. cū p̄ boiez regē ī reḡ celorū aliquā sumā p̄. vt ibi. Sile ē regnū et boi regi q̄ fecit nup. s̄. su. Ali q̄n fili⁹ h̄ vīcīq; p̄ intelligi: q̄i s̄. vnu d̄s

¶ 4